

Det er maaske rigtigt nok, og jeg tør ikke protestere imod, at der kan være sket Myndighedsmisbrug fra Præstens Side. Men det kan jo være ganske lovligt for Formanden i Skolekommissionen at handle paa hele Kommissionens Vegne, nemlig hvis det er overdraget ham i et lovligt Møde, som Skolekommissionen har holdt. Jeg ved ikke, om det er Tilfældet. Dette Spørgsmaal kan ogsaa tages under Overvejelse. Men jeg tror egentlig ikke, at det gejstlige Tilsyns Skavanker paa dette Omraade særlig har ligget paa dette Punkt; jeg kunde snarere tænke mig, at de har ligget paa det Punkt, at det har gjort for lidt for Skolen.

Paa samme Møde fremkom den højtærede Minister ogsaa med en Udtalelse om, at Præsten ikke var kvalificeret som Tilsynsmand for Skolen, og derfor burde det gejstlige Tilsyn afskaffes. Det vilde jeg ogsaa gerne gøre en Bemærkning til. Hvis man vil prøve paa at sammenligne Lærereuddannelsen og Præsteuddannelsen, saa ved jeg nok, at den i mange Maader er forskellig, men paa den anden Side er der vist mange Punkter, hvor Uddannelsen falder sammen, og jeg forstaar derfor ikke, at en Præst for sin Uddannelses Skyld ikke skulde kunne være kvalificeret Tilsynsmand ved Skolen; jeg tror, at han i mange Tilfælde vil være bedre skikket end en Lægmænd. Jeg vil blot henvise til et Fag som Dansk. Der er vist ikke ret mange, som tør benægte, at der har Præsten bedre Betingelser for at have Overblik over Skolens og Lærernes Arbejde end de fleste Lægmænd; vi ved alle, maaske endda af sørgelig Erfaring, at det kniber tidt med det danske Sprog.

Naar jeg har nævnt disse forskellige Betragtninger som et lille Forsvar for det gejstlige Tilsyn, er Meningen dermed ikke den, at jeg bestemt holder paa dette; paa den anden Side foreligger der, efter hvad jeg kan se, intet, som absolut taler for at komme bort fra det, og jeg vilde med Glæde se, at vi beholdt det. Ud fra den Betragtning forstaar jeg heller ikke, at der, naar der nu skal nedsættes en Kommission, i hvilken Hovedspørgsmaalet netop skulde være Tilsynet, ikke i Kommissionen gives en Plads til det gejstlige Tilsyn. Det tror jeg er et lidt enestaaende Tilfælde, og jeg kunde derfor ønske, at ogsaa dette Forhold maatte blive taget under lidt nærmere Overvejelse.

Nej, jeg tror, at der er et andet Punkt, paa hvilket Spørgsmaalet om det gejstlige Tilsyns Afskaffelse er mere bræn-

dende, nemlig paa det Punkt, som drejer sig om Skolens og Kirkens Forhold til hinanden og Religionsundervisningen i Skolen. Ifølge vor Grundlov er Forholdet det, at den danske Folkekirke understøttes af Staten, og da det er en Kendsgerning, at den langt overvejende Del af den danske Befolkning, saa vidt jeg ved 97—98 pCt., slutter sig til Folkekirken, synes jeg ligesom den ærede Ordfører for Venstre, at Kirken har et berettiget Krav paa, at de Børn, der ved Daaben indlemmes i den, ogsaa oplæres i Kristendommens Grundsandheder og i Tilknytning til den evangelisk-lutherske Trosbekendelse. Efter min Mening er den første og største Støtte, Staten bør give Folkekirken, denne, at den sørger for, at de Børn, der er døbt, og som skulde tilhøre Folkekirken, ogsaa oplæres i Folkekirken Lære. Hvis der, som det før blev sagt, er Forældre, der ikke ønsker deres Børn undervist i Religion i Skolen, kan det staa dem frit for baade at træde ud af Folkekirken og at danne en Friskole for deres Børn.

Jeg ønsker, at der gives Friskolen saa gode Kaar som muligt, saa at ikke blot de riges, men ogsaa de fattiges Børn faar Adgang til Friskolen, men i første Række ønsker jeg dog vor Folkeskole udviklet i saa nær Forstaaelse og saa nær Overensstemmelse med Befolkningens Ønsker, at der saa vidt muligt ikke dannes Friskoler. Naar der nu stilles Krav om, at Religionsundervisning skal slettes som obligatorisk Fag af den offentlige Skoles Plan, vil sikkert ingen, heller ikke den paatænkte Kommission, lade sig forlede til at tro, at det er Udtryk for de Anskuelse, der i Almindelighed raader hos Folkets store Flertal; det er, naar det kommer til Stykket, sikkert kun et forholdsvis lille Mindretal af Danmarks Befolkning, som ønsker Religionsundervisningen enten slettet eller gjort til et frit Fag paa Folkeskolens Plan. Selv om en Del Vælgere ved de politiske Valg kan give deres Stemme til Kandidater, hvis Partier paa deres Program har noget enten om Fjernelse af Religionsundervisningen eller i alt Fald om, at man stilles frit med Hensyn til dette Fag, tror jeg ikke, at det paa nogen Maade er et fyldestgørende Bevis for, at det er Udtryk for blot en Del af disse Vælgeres Mening om det Spørgsmaal. Det maa erindres, at disse store, afgørende Kirke- og Skolespørgsmaal endnu aldrig har været fremme i første Række ved de politiske Valg. Jeg er temmelig sikker paa, at hvis det sker, vil Resultatet af Valgene blive